

Консультація для батьків на тему: “Труднощі у спілкуванні з дитиною з особливими освітніми потребами”

Чому малятам складно спілкуватися? Сьогодні все більше дошкільнят мають труднощі у спілкуванні. Обмежений словниковий запас, невиразне мовлення, невміння висловлювати свої думки й розуміти інших - раніше ці проблеми найчастіше діагностували у малят, які виховуються в дитячих будинках або неблагополучних сім'ях. Оскільки в дошкільний період, коли дитині конче потрібне спілкування з близькими, у цих малят воно обмежене.

Проте останнім часом несформовані мовленнєво - комунікативні вміння спостерігаються і в дітей із зовні успішних і щасливих родин. Причин може бути безліч:

- родові травми,
- ослаблене здоров'я,
- загалом несприятлива екологічна ситуація.

Та в більшості випадків недорозвиток викликаний тим, що в таких сім'ях турботу про дитину розуміють однобоко: нагодувати-напоїти, вдягнути-взути, тобто задовольняють лише біологічні потреби малюка в їжі і теплі. **А як щодо потреби у спілкуванні?** Такі батьки знаходять собі виправдання - вони зайняті й не мають часу на спілкування з сином чи донькою. Натомість пропонують малюкові «безвідмовну няньку» - телевізор чи комп'ютер - нехай, мовляв, дитина дивиться, розвивається. **А от чи дає це користь?**

Незадоволення дорослими першої потреби малюка у доброзичливій увазі часто призводить до того, що дитина замикається у собі, заглибившись у свій внутрішній світ. Як результат - недостатньо сформована потреба в спілкуванні з людьми.

Ще одна причина, через яку в дітей виникають труднощі у спілкуванні – недорозвиненість мовлення або навіть його відсутність. Це зумовлюється тим, що дорослі, самі того не розуміючи, пригнічують процес активної мовленнєвої діяльності малюка. Вони задовольняються тим, що дитина може жестом руки, поглядом, поворотом голови, правильним виконанням вказівки дорослого показати, що розуміє його. А той, пересвідчившись, що малюк збагнув, про що йдеться, не переймається створенням ситуації предметної дії.

Процес оволодіння мовленням дуже складний і потребує від малюка величезних розумових зусиль, які обов'язково треба спонукати та заохочувати. Мовлення розвивається у практичному його вживанні – у спілкуванні з іншими людьми. Водночас воно зумовлює перебудову психічних процесів, зокрема впливає на формування мислення.

Як же працювати з дітьми, щоб запобігти труднощам у спілкуванні?

Любити й поважати кожну дитину. Головне, що мають знати і пам'ятати дорослі, – дітей треба любити та обов'язково поважати кожну особистість.

Курс має бути спрямований на розвиток емоційно-особистісних форм спілкування дитини з близькими людьми, що реалізує її потреби у визнанні, підтримці, любові, сприяє розвитку мотивації до спілкування й співробітництва в різноманітних цікавих для дошкільника видах діяльності.

Гра – найприродніша рушійна сила. Перший досвід взаємодії з дорослими та однолітками дошкільнята набувають у провідній для свого віку діяльності – ігровій. Саме в грі формуються вміння домовлятися, поступатися, прислухатися, вислуховувати, переконувати, пропонувати, співчувати, а отже, – спілкуватися.

Учити взаємодіяти. Ефективною інноваційною технологією, яка допоможе дитині подолати наявні труднощі у спілкуванні, щоб вона могла успішно вступити у шкільне, а потім і в доросле життя, є технологія проектування психолого-педагогічної взаємодії дітей та дорослих. Зазначена технологія – це реальна практика особистісно орієнтованої педагогіки, яка дає можливість скоригувати та розвинути здібності кожної дитини й підвести до найвищого рівня її особистісні надбання. Головний принцип – діяльнісний підхід до розвитку особистості.

Плануючи освітньо-виховний процес, вихователь виходить із потреб та інтересів дітей, з урахуванням їхніх знань та вмінь. Майстерність педагога полягає у тому, щоб ідеї були представлені з подачі самих дітей, а сам педагог виступав у ролі порадики, друга, досвідченого товариша.

Отже, щоб мовлення стало засобом спілкування, треба створити умови, які спонукають дитину усвідомлено звертатися до слова, викликають потребу бути зрозумілою спочатку дорослим, а згодом і одноліткам.

Такі умови виникають у процесі самого спілкування і в діяльності, що її організовують дорослі разом з дитиною.